

משה אמר שאמנם המו"מ של הנציב הוא עם פרקינסון.

משה מסר על מגע עם מזכירות הסורים בדמשק (?) וגם

על מו"מ עם מצרים. אליהו בסוריה, ונשלח עוד משהוא לדמשק

או לקהירו - דבריו האחרונים של משה לא היו ברורים, ובאמצע

ניחק הסליפון. חכימי עד בוש - אך הגידו שהשיחה נמסקה.

פריס, 3.8.36

ה"טיימס" של הבוקר מודיע כבר על התגברות הסירור

ומציין את המקרים שמשה הודיע עליהם הלילה.

- לונגה הביא לארוחת צהרים את ריאד. אחרי שיחה של

מה בכך במסך הארוחה הגענו עם הקפה לעניין. ריאד קודם כל התאונן

שויצמן לא עמד בדבורו ולא כתב לו. כשנפגש אחר הבטיח להמציא

הצעותיו בכתב - ולא קיים הבטחתו. הוא התאונן גם על העזרה

שקיבלו הלבנונים, בעתונות הבירותית סיפר הארציבישוף המרוניטי

על ידידות היהודים ועזרתם. ירבולס התנצל שאין הוא יודע על

כך. שאלתיו: מלחמה או שלום? לונגה נחפז ללכת כשגמר לאכול,

ונשארנו שלשחנו. ריאד שאל מה הן הצעותי. הזכרתיו ההצעות

שנמסרו לו לפני שנתיים. הצעות אלו הן קיצוניות, ויצמן הציע

הצעות יותר מחונות - ענה. הסכים להגבלת העליה, להגבלת רכישת

קרקעות והבטיח שלא יהיה רוב יהודי.

היות וו-ן לא סיפר לי תוכן שיחתו עם ריאד לא ידעתי

אם דבריו נכונים או לא ונמצאתי במצב לא גוט. אמרתי לו: אין

חילוקי דעות ביני ובין ויצמן, וההצעות שאני מציע ויצמן מסכים להן. אמר - לא. הערבים רוצים הפסקת העליה, היהודים רוצים עליה חפזית לפי יכולת הקליטה הכלכלית - יש למצוא דרך באמצע. שאלתיו - מהן הצעותיך.

אמר: לי אין הצעות, איני איש רשמי. אני רק מתווך. אם אשמע ממך הצעות מתקבלות על הדעת - אדבר עם חברי. אמרתי לו - כשאני מדבר עם איש לא רשמי גם אני איני איש רשמי, ואני רוצה לדעת למה חבריך מוכנים להסכים. אמר: יש לקבוע מספר מסוים לעליה.

שאלתי: מה המספר?

אמר - אמור אחת]

עניתי: אני איני מציע מספר קבוע, הצעתי היא עליה בלתי מוגבלת מטעם פוליטי, בהתאם ליכולת הקליטה ובתנאי לא לפגוע באינטרסים הכלכליים של הערבים. אבל אחת שמציע מספר - נקוב מספרך.

אמר: לא. יש למצוא הבינוני ממה שאתם רוצים וממה שרוצים הערבים בארץ.

והענין לא זו ממקומו.

שוב חזר על טענתו שו-ן יותר מחוץ, מסכים גם ל"מספר". שאלני אם נוכל להפגש בעוד יום או יומים.

אמרתי לו שאני חוזר היום ללונדון.

- התוצאה היחידה לע"ע מהשיחה ששילמתי 200 פרנק בעד

הארוחה.

- כשהאוסו כבר חיכה לי לקחתי לרכבת טלפן לי קרמי

כהן: רוצה להפגש אתי. אמרתי שטאוחרן בבואי שנית אודיעו
ונפגש.

- בארבע וחצי יצאתי מפריס ובחצות הגעתי ללונדון.

לונדון, 4.8.36

באחת עשרה נפגשתי עם פרנקפורטר. מסר לי בפרוטרוט

שיחתו עם א.ג., הליפכס וקפלנד.

גור דיבר אחר בגלוי-לב "כאשר אני מדבר אחר".

השיחה נמשכה שעה ורבע, במסדר המושבות, כששניהם לבדם.

א.ג. אמר: אני ציוני. והקבינט יודע זאת. במקצת

אני חשוד בגלל זאת. כשאני ווקום מסכימים לאיזה דבר - יקבל
זאת הקבינט בלי שאלות, אך כשאני חולק על ווקום - אין הקבינט
מקבל למפרע דעתי.

הציונות לא תצליח אם בכל שלוש שנים תהיינה מהומות

וישלחו ועדות. דרוש הסכם עם הערבים וסידור קבוע.

פ.פ. סיפר לו על הסו"מ עם פיצל וחליפת המכתבים

שביניהם. הקללה של א"י הן הועדות והרפורמים.

א.ג. - ועדה זו היא לא ילדי. ירשתי אותה מקודמי.